

házhoz, ahol Blaha Lujza és Hunyady Margit voltak első partnerei. Első felépése itt a megnyitáskor (1884 okt. 4.) Váradi Antal: „Histriók Budán” c. prólógusában Mátyás király szerepében volt. 1885 aug. közepén aláírta a Népszínházhoz szóló szerződését, ahova Blaha Lujza hozta és ez év szept. 1-től már az intézet rendes tagja volt; itt ez év szept. 26-án mutatkozott be a „Gerolsteini nagyhercegnő” c. operett Grög báró szerepében. 1886 ápr. 12-én a „Felhő Klári” premierjén Bálint szerepét játszotta. Ez időben egy kisebb énekes szerepet („Cigánybáró”: Ottokár) osztottak rá, ezt azonban nem akarta eljátszani, mire megvált az intézettől és elszerződött Mosonyi Károlyhoz, Temesvárra, drámai hősnek és rendezőnek. Ezzel a társulattal elkerült Pozsonyba is, ahol megbuktak, mire 1887 tavaszán visszatért a Népszínház kötelékébe, nyáron át a Budai Színkörben működött. — Tamássy József betegsége idején ujjra tagja lett a Népszínháznak. Itt 1887 őszén játssza a híres Champlatreux szerepét a „Nebántsvirág”-ban. 1888-ban az Orsz. Színészegyesület tanácsosa lett. 1889 jul. 18-án házasságra lép Ujhelyi Jolán kolozsvári színésznővel. Nyáron át a Városligeti Színkörben is játszott. 1893-ban a „Próbaházasság”-ban volt nagy sikere; a következő év is nagy sikert hozott számára, ez a „Lili” c. operett Plinchar-d-já, majd 1894 nov. 9-én Napoleon parádés szerepe (a „Szókimondó asszonyság”-ban) betetőzte eddigi fényes karrierjét. A Népszínháznál működött 1907-ig, amikor a Király Színház hívta meg. Itt a „Göze Gábor”-ban lépett fel. (máj. 25.) 1913 jun. havában a Népopera szerződtette. 1914 márc. 17-én az Orsz. Színészegyesület — mint régi, érdemes tanácsosát is — dísztagjává választotta. 1920 dec. 10.-től a Revü Színház igazgatója volt; e kirevezése alkalmával 20.000 aranykoronát juttatott jótékony célra és pedig az Orsz. Színészegyesületnek, a Budapesti Színészszövetségnek, a Népszínház és Magyar Színház nyugdíjintézetének egyenként 5—5 ezer K-t. 1924 jun. 10-én lemondott a Revü Színház igazgatásáról (Utóda: Emőd Tamás.) 1928 ápr. 1-én

nyugalomba ment. 1930 máj. havában a kultuszminiszter kinevezte a nem-állami színésziskolák szakfelügyelőjévé. Verő György a kiváló művészt ekkép jellemzi: „Szirmai inkább bonvivant-szerű, mint drámai hős. Megnyerő külsővel eleganciát párosít: az első színháznál, akiről nem rí le a frakk. Mozgásban könnyed és formás, beszédében élénk és biztos. Egy szót el nem ejt és egy szót nem túloz. És mindenekelőtt: erőlködés és csináltság nélkül vidám. Szinte árad belőle a jókedv és ragadja magával a többieket is. És ha százszor játszik egy szerepet: századszor épp úgy mulattat s mulat ő is, mint először. Igen, igen, mulat a bohó helyzeteken, tréfás mondásokon, komikus ötleteken, akár a közönség. Amit drámai színésznek el nem hiszek, hogy átéli a szerepét, még ha könnyben úszik is: Szirmai látom vidám jeleneteiben, mint küzd, hogy legyőzze a nevetés ingerét és ne veszítse játéka fonalát, annyira beleolvad egyéni kedve az alak derűjébe.” („A Népszínház Budapest. színi életébe.” Budapest, 1926. 262. oldal.) A művész főbb szerepei (az említetteken kívül): Imre (Gyimesi vadvirág), Eduard (Kis szökevény), Peti (Cigány), Örkényi báró (Nagymama), Konrád (Molnár és gyermeke), Andrassy István (Lőcsei fehér asszony), Weiner Vilmos (Ingyenélők), Színész (Éjjeli menedékhely), Lajos (Falu rossza), Bandi (Betyár kendője), Lormier vicomte (Leányka), Bálint (Vöröshajú), Andor (Ördög mátkája), Mirasol (Kék asszony), Sántán és Petruccio (Casanova), Kontra Fridolin (Tolonc), Rezeda Marcel (Parasztkisasszony), Törvényszéki elnök (Elvált asszony) stb. — Színművei: „A fenegyerekek”, életkép 4 felv. (Magyarosította.) Bem. 1890 jun. 7. Városligeti Nyári Színkör. „Körut 27. szám”. énekes boh. 4 felv. Bem. 1891 máj. 15. U. o. „A színfalak varázsa”, énekes boh. 5 képben. (Átdolgozás). Bem. 1899 aug. 27. U. o.

Szirmai Vilmos, színész, sz. 1890 szept. 24-én, Csobajon, Szabolcs megye. Révai variété iskoláját végezte; évekig santánokban játszott. A Wertheimer,